

SCHOLLEN EN PIRATEN

Het kost wat moeite, maar dan vang je ook schol van het formaat waar je U tegen zegt.

Als Michiel de Ruyter op de boulevard van Vlissingen nog de slaap uit zijn ogen wrijft, verlaat de Pirate II al in alle vroegte de monding van de Westerschelde. Ons wacht namelijk een tocht van maar liefst 45 zeemijlen richting Duinkerken. Bootvissen op zo'n bloedeind van huis moet een wel heel bijzondere reden hebben. En die is er: op schol vissen – grote schol!

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE BAS BREETVELD

Diverse soorten platvis sierden dit magazine al menigmaal, maar de schol – en vooral schol van formaat – schitterde door afwezigheid. Reden om voor dit exceptionele uitstapje te kiezen. Te meer omdat andere stekken met een gereede kans op mooie schol nog vele malen verder weg liggen dan de Noord-Franse kust. Dus zoeken we 's ochtends vroeg aan boord bij schipper René de Back een comfortabel plekje om het opgelopen slaapttekort gedurende de lange tocht enigszins in te halen. Dat lukt prima dankzij het monotone gebrom van 420 paardenkrachten die de twaalf meter lange Offshore door de golven doen ploegen.

OPSTOMEN

Bij Cadzand laten we het laatste stukje Nederland achter ons en vervolgens gaat het langs Zeebrugge, Oostende en de rest van de Belgische kust-plaatsen richting het zuiden. Het is best bizar om voor een dagje zeevissen zo maar langs drie landen te varen, maar in ons deel van de Noordzee zwemt om de een of andere reden simpelweg minder schol. Dankzij de rustige zee kunnen we de vaart er flink inhouden en gaat het zware gegrom van de motor toch nog onverwacht ineens over in het zachte gezoem waar we al zo'n tijd naar verlangen. Onze schipper wijst naar een aantal hoge gebouwen in de verte die de skyline van Duinkerken moeten voorstellen. We zijn op de visgronden aangekomen!

MATERIAAL

Als door een wesp gestoken veer ik op om meteen mijn hengels op te tuigen. Dat is tijdens het varen op 'een hobbelige weg' nu eenmaal niet gebruikelijk en evenmin

verstandig. Het zal niet de eerste keer zijn dat juist dan een haak in een vinger terecht komt. De hengels waarmee we vissen zijn korte uptide-stokken van zo'n drie meter lang die in staat zijn om drie ons lood een flink eind weg te smijten. Daarop komen krachtige werpmolens vol gespoeld met 40/00 nylon waaraan een voorslagje van 50/00 zit vastgemaakt. Tenslotte een platvispaternoster met drie metalen afhouders, haken nummer 4 en ankerlood van 250 gram. Als aas hebben we kersverse zeepieren en zagers. Met behulp van een aasnaald zitten de haken binnen luttele seconden vol geregen en kan het feest beginnen.

VANGDRANG

Normaliter kan ik het geduld om te gaan beginnen met vissen nog wel een paar minuten opbrengen, maar nu kan ik nauwelijks wachten met inwerpen: ik sta bijkans te stuiteren van ongeduld. We hebben met ruim 3,5 uur varen immers lang genoeg gewacht op dit moment. Bovendien kan ik me niet meer heugen wanneer ik voor het laatst een schol heb gevangen met een formaat waar ik even stil van werd. Als de boot is geankerd op een grote zandbank voor Duinkerken – waar het slechts zo'n acht à negen meter diep is – geeft René het verlossende teken en vliegt

Door uptide in te werpen en voldoende lijn te vieren, wordt de onderlijn mooi tegen de bodem gedrukt.

Soms kwamen er zelfs tripletten mooie schol aan boord.

mijn onderlijn een slordige 50 meter schuin over de achtersteven richting zee.

UPTIDE WERPEN

Zou je de lijn recht naar beneden laten zakken, dan vang je hooguit aan de onderste haak vis – de andere haken hangen te ver van de bodem. Bij het wrakvissen op gul en met verenpaternosters vissen op makreel volstaat dit, maar nu moet er geworpen worden. En het liefst een behoorlijk eind.

Bij een lichte tot matige stroming en niet al te diep water, kan dat zowel stroomopwaarts als achter de boot. Loopt er een stevige getijdenstroom en is het water diep, dan is zo ver mogelijk ‘uptide’ werpen het devies. Daarbij vier je de nodige meters lijn zodat er een flinke bocht in de lijn komt die ervoor zorgt dat de paternoster in zijn geheel tegen de bodem wordt gedrukt en de ankers van het lood goed in de bodem grijpen.

SCHARRENBAL

Dankzij de lichte stroming en het relatief ondiepe water kunnen we alle kanten uitwerpen. Zelfs ankerlood is niet perse nodig. Een paar meter lijn vieren volstaat, waarna de hengel tegen de reling worden gepositioneerd. Al snel blijkt Neptunus ons goedgezind te zijn: na een paar minuten staan de toppen van zeker drie hengels bijna simultaan te rammelen. Even later verschijnen er geen schollen maar dik-

ke scharren aan het oppervlak. Tja, daar hoeft je geen vier uur voor te varen! Die kun je op de Nollenplaat immers ook volop vangen – al zijn dit met ruim 35 centimeter wel erg grote scharren. De kenmerkend oranje stippen ontbreken echter en dat stelt teleur. Vooral als de volgende vis een dikke bot is en ik daarna weer aan drie haken kolossale scharren binnen draai. “Verkeerd geankerd?” vraag schipper René zich vertwijfeld af.

LOOD EN ONDERLIJNEN

Aangezien je bij deze visserij zelden of nooit lood verspeelt, zijn loodvervangers nu niet nodig. Kies voor werplood met ankers van 200 tot 250 gram en neem ook enkele werpgewichten zonder ankers mee, zoals de populaire piramidevormige werploden. De onderlijnen die wij gebruikten, waren voorzien van metalen afhouders met daaraan platvishaken. Paternosters zonder afhouders waren echter even effectief. Kies wel voor enigszins buigzame haken aan de onderlijn. Grote schollen hebben taaie, harde bekken en kunnen de haak soms behoorlijk slikken. Haken die niet willen uitbuigen verwijder je dus niet zo gemakkelijk na de vis te hebben gedood. Gekleurde kralen en andere blingbling boven de met zeepieren en zagers beaasde haken kunnen wonderen verrichten voor de visserij op grote schol.

Kies bij stroming voor werplood met ankers in gewichten van 200 tot 250 gram.

Zogenaamde bootpickers komen bij het scholvissen goed tot hun recht.

Van links naar rechts: schar, schol en bot.

KAPITEIN HADDOCK

Om het geluk wat af te dwingen roep ik ‘1000 schollen en piraten’ – een variatie op kapitein Haddock’s bekende uitspraak ‘1000 bommen en granaten’ – en werp ik mijn lijn zo ver mogelijk over stuurboord. De stoten die ik daarna op mijn top zie zijn anders en feller. Het indraaien gaat ook stukken zwaar-

der en bovendien duikt de vis regelmatig naar beneden. Zeebaars? Aan het bonken op de hengeltop te zien, zou het er zo maar één kunnen zijn. Maar dan komen ineens twee joekels van platvissen met fel oranje stippen in het heldere water naar boven. Schol! Het is dus gewoon een kwestie van wat verder over de rechterkant van de boot

WIE, WAT, WAAR

Wij hebben zoals gezegd gevist met The Pirate II. Net als de Nautilus en de Wiesje is deze charterboot gestationeerd in de haven van Vlissingen (vlakbij het NS-station). Een trip naar de verre schollenstekken is geen alledaagse aangelegenheid, maar kan in overleg met de schipper(s) en bij voldoende deelname eventueel worden georganiseerd. Het schollenseizoen loopt normaal gesproken van half maart tot eind juni, maar zal door het koude voorjaar nu waarschijnlijk een maand langer duren. Avond- en nachttripsjes op tong niet ver van huis op de Westerschelde liggen in deze tijd van het jaar echter meer voor de hand. Of bijvoorbeeld de visserij op gladde haai en andere zandhaaien voor de Zeeuwse kust.

getij vanzelf meer opzij is komen te liggen, vangen we steeds vaker ‘pladijzen’ – ook aan bakboord en achter de boot.

DIVERSITEIT

Behalve schol komen er ook nog steeds volop scharren en dikke botten aan boord. De variatie aan vis wordt nog groter met een pitvis, blauwe makreel, horsmakreel, steenbolke en een gulletje. In totaal vangen we in de vier uur vissen die reesteren tussen het vele varen ruim 200 vissen; waarvan 65 (ruim) bovenmaatse schollen van dikwijls meer dan 40 cm, circa 70 grote scharren en een hele partij dikke botten. Het is al met al een behoorlijke lange trip geweest, maar ook een ervaring om nooit te vergeten.

inwerpen om de schollen te vangen. Wanneer de boot na een goed half uur door het

AAS

Zeepieren en zagers hebben zonder meer de voorkeur en kunnen vooraf bij de schipper(s) worden besteld. Gezien de geweldige voedselconcurrentie op de visgronden, zullen andere aassoorten als tappen en mesheften ook voldoen. Gebruik een extra lange aasnaald, zodat je op één naald voldoende aas voor drie haken kunt rijgen. Onderlijnen die uit het water zijn vangen immers niet. Het is dus zaak om na het inwerpen snel de naald weer te vullen met aas. Zo gaat een minimum aan tijd verloren. Door de lange heen- en terugreis vis je maar een beperkt aantal uren. Effectief met je tijd omgaan is dus het devies.

